

ประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ
พ.ศ. ๒๕๔๘

โดยที่เห็นสมควรกำหนดหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ทุจริตและประพฤติมิชอบของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ เรียกว่า “ประกาศสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ เรื่องหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนเจ้าหน้าที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ พ.ศ. ๒๕๔๘”

ข้อ ๒ ประกาศนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“เจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานสถาบันและลูกจ้างที่อยู่ใน

บังคับบัญชาของสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

“การสืบสวน” หมายความว่า การแสวงหาข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น

เพื่อพิจารณาว่า กรณีมีมูลตามที่ร้องเรียนหรือไม่

“ทุจริต” หมายความว่า เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้ โดยชอบด้วย

กฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น

“ประพฤติมิชอบ” หมายความว่า การที่เจ้าหน้าที่ปฏิบัติหรือละเว้นไม่ปฏิบัติตาม

อย่างไรในตำแหน่งหรือหน้าที่ หรือใช้อำนาจใน

ตำแหน่งหรือหน้าที่อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมาย

ระเบียบ ข้อบังคับ คำสั่ง อย่างใดอย่างหนึ่งซึ่งมุ่ง

หมายจะควบคุมดูแลการรับ การเก็บรักษา หรือการใช้

เงินหรือทรัพย์สินของสถาบัน ไม่ว่าจะการปฏิบัติห้

ละเว้นไม่ปฏิบัติ นั้นเป็นการทุจริตด้วยหรือไม่ก็ตาม

และให้หมายความรวมถึงการประมาทเลินเล่อใน

หน้าที่ดังกล่าวด้วย

“สถาบัน” หมายความว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

“หน่วยงาน” หมายความว่า คณะ สำนัก สำนักงานอธิการบดี หรือหน่วยงานที่

เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ

ข้อ ๔ เมื่อหน่วยงานได้รับเรื่องราวร้องเรียนเจ้าหน้าที่ทุจริตและประพฤติมิชอบจากผู้บังคับบัญชาชั้นต้น หรือทางเว็บไซต์ ก่อรับฟังความคิดเห็น ผู้ ปณ. หรือวิธีอื่นใดก็ตามในเบื้องต้นให้ถือเป็นความลับของทางราชการ หากเป็นบัตรสนทนาก็ให้พิจารณาเฉพาะรายชื่อระบุหลักฐาน กรณีแวดล้อมปรากฏชัดแจ้งตลอดจนมีพยานบุคคลแน่นอนเท่านั้น

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรับเรื่องราวร้องเรียน ตามข้อ ๔ ให้หน่วยงานจัดให้มีคณะกรรมการจัดระบบการรับฟังความคิดเห็นและข้อร้องเรียนขึ้น เพื่อทำหน้าที่ ดังนี้

(๑) กำหนดวิธีการดำเนินการหรือขั้นตอนปฏิบัติเกี่ยวกับการรับเรื่องราวร้องเรียน

(๒) ศึกษาทบทวนกรณีข้อร้องเรียนมีมูลนำเสนอสถาบันเพื่อพิจารณาปรับปรุงวิธีปฏิบัติราชการต่อไป

(๓) หน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องกับการร้องเรียนตามที่หน่วยงานมอบหมาย

ข้อ ๖ ให้หัวหน้าหน่วยงานทำการสืบสวนทางลับว่าเรื่องราวร้องเรียนมีมูลความจริงเพียงใดหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นกรณีไม่มีมูลจึงยุติเรื่องได้ ทั้งนี้ ให้รีบดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว

ข้อ ๗ ให้หน่วยงานที่เป็นผู้ไต่สวนเรื่องราวร้องเรียนเจ้าหน้าที่ทุจริตและประพฤติมิชอบ แจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบในทางลับ หลังจากที่ได้รับเรื่องและภายหลังการสืบสวนภายในเวลาอันสมควร

ข้อ ๘ ถ้าปรากฏว่ามีความจริงอันเป็นกรณีความผิดทางกฎหมายบ้านเมืองให้ดำเนินการคดีอาญา ถ้าปรากฏมีมูลความจริงเป็นกรณีความผิดวินัย ให้ดำเนินการสอบสวน หรือตั้งคณะกรรมการสอบสวนไปตามกฎหมายเกี่ยวกับความผิดทางวินัยของเจ้าหน้าที่ประเภทนั้น

ข้อ ๙ ให้หัวหน้าหน่วยงานใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควรเพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนหรือสอบสวน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยานหรือการให้ข้อมูลนั้น โดยให้เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๒ คือ

๙.๑ ให้ถือว่าการให้ข้อมูล หรือการเป็นพยาน หรือการส่งเอกสารหลักฐานเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ

๙.๒ ผู้บังคับบัญชาจะต้องไม่กีดกันเกลียดชังในทางใด ๆ ต่อเจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำในฐานะพยาน

๙.๓ ผู้บังคับบัญชาจะต้องให้ความคุ้มครองแก่เจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำ ในฐานะพยาน โดยมีให้ถูกกีดกันเกลียดชังหรือข่มขู่จากผู้ร้องเรียน หรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และขอความร่วมมือหรือประสานกับสำนักงานอัยการสูงสุด เพื่อเป็นทนายแก่ต่างในกรณีที่ผู้ให้ข้อมูลถูกฟ้องร้องในคดีแพ่งหรืออาญา

๙.๔ ผู้บังคับบัญชาอาจพิจารณาให้บำเหน็จความชอบเป็นกรณีพิเศษแก่เจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมูล หรือให้ถ้อยคำ ในฐานะพยานที่เป็นประโยชน์และเป็นผลดีต่อทางราชการได้

๘.๕ คณะกรรมการสอบสวน หรือผู้บังคับบัญชาสามารถใช้ดุลพินิจเพื่อกันบุคคลผู้มีส่วนร่วมกระทำผิดไว้เป็นพยาน หรือลดหย่อนผ่อนโทษได้ตามเหตุและผลของเรื่อง

๘.๖ เจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมูล หรือให้ข้อมูลในฐานพยานสามารถร้องขอความเป็นธรรมต่อสภาสถาบัน หรือ ก.พ.อ. ได้เมื่อถูกกลั่นแกล้งอันเป็นผลจากการให้ข้อมูล หรือให้ข้อมูลในฐานพยาน

ข้อ ๑๐ ในการดำเนินการตามขั้นตอนสืบสวนในทางลับ เพื่อหาข้อเท็จจริงจากเจ้าหน้าที่ผู้สืบสวนในทางลับได้กระทำละเมิดต่อเจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวโทษหรือบุคคลภายนอกและความเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นจากการกระทำในหน้าที่ แม้มิได้กระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง สถาบันต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ผู้เสียหาย ตามหลักเกณฑ์ในพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๑๑ ในกรณีอธิการบดีเป็นผู้รับเรื่องราวร้องเรียนเจ้าหน้าที่ทุจริตและประพฤติมิชอบให้ส่งสำเนาเรื่องราวร้องเรียนโดยปิดชื่อผู้ร้องให้รองอธิการบดี คณบดี ผู้อำนวยการ หรือหัวหน้าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอื่น ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของผู้ถูกกล่าวโทษ หรือหน่วยงาน เพื่อทำการสืบสวนทางลับว่ามีมูลความจริงเพียงใดหรือไม่ ถ้าเห็นว่าเป็นกรณีไม่มีมูล หัวหน้าหน่วยงานจึงยุติเรื่องได้ ทั้งนี้ให้รีบดำเนินการแล้วเสร็จโดยเร็ว แล้วรายงานให้อธิการบดีทราบ

ข้อ ๑๒ การสืบสวนในทางลับให้ดำเนินการสืบสวนตามวิธีการที่หัวหน้าหน่วยงานเห็นสมควรเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงและหลักฐาน เพื่อที่จะทราบรายละเอียดแห่งเรื่องราวร้องเรียน และการสืบสวนนี้ควรรวบรวมข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานในเบื้องต้น เป็นสำนวนการสืบสวนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการต่อไปด้วย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

รองศาสตราจารย์

ปรีชา จรุงกิจอนันต์

(ปรีชา จรุงกิจอนันต์)

อธิการบดีสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์